

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. В.Т., 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В.Т. в публично заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Теодорина Димитрова

Членове: Пламен Борисов
Любка Милкова

при участието на секретаря Галина Д. Занчева
като разглежда докладваното от Любка Милкова Въззивно гражданско дело № 20214100500500 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.294 ал.1 от ГПК.

С Решение №1216/09.10.2019г. по Гр.д.№1246/2019г. по описа на Районен съд – В.Т. е прието за установено в отношенията между страните, че ХР. ХР. ХР.,с ЕГН *****, не дължи на "Е-ПП" АД, с ЕИК..., със седалище и адрес на управление гр.В., район В.В., бул."В.В." № .., В.Т. сумата от 7 032,71лв., представляваща начислена стойност на електроенергия по партида с кл.№ .. за аб. №.. с адрес на потребление: гр.В.Т., пл."П." № .., и е осъдено "Е-ПП" АД да заплати на ищеца ХР. ХР. ХР. сумата от 1 381,31 лв., представляваща направени по делото разноски.

Против постановеното съдебно решение е постъпила в рамките на срока по чл.259 ал.1 от ГПК въззивна жалба от ответника "Е-ПП" АД със седалище гр.В., чрез адв.М. от ВТАК, редовно преупълномощена, с която обжалва решението изцяло и моли да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно, и вместо него постановено друго, с което предявеният от ищеца отрицателен установителен иск за недължимост на парично вземане в размер на исковата сума отхвърлен изцяло, като неоснователен и недоказан. Навежда, че се претендира заплащане на реално потребена ел. енергия, а не служебно изчислена такава на база математически формули по реда на ПИКЕЕ, както и че безспорно установен по делото факт е записът на показания в скрит регистър на електромера. Прави оплакване за неправилност и необоснованост на изводите на първоинстанционният съд за липса на нормативна уредба, обуславяща право на ответното дружество да извърши корекция на

потребената от абоната ел. енергия, доколкото към датата на проверката са отменени всички текстове на ПИКЕЕ, в сила от 2013г. Позовава се, че правото основание за начисляване на сумата по процесната фактура е съществуващото между страните облигационно правоотношение по продажба на ел. енергия, по което, съгласно чл.183 и сл. от ЗЗД, вр. чл.327 от ТЗ, купувачът е длъжен да плати цената на получената от него вещ /на ел. енергията, като движима вещ/, а фактическото основание е установеното при извършена метрологична проверка на електромера измерено и съответно потребено количество енергия в скрит регистър. Оспорва като неправилни и необосновани изводите на съда и относно недоказаност на твърдението, че записаната в скрит регистър на електромера ел. енергия е реално доставена и потребена от абоната, при положение и че СТИ в случая е монтиран нов, с нулеви показания по активните тарифи в обекта на ищеца. Претендира направените по делото съдебни разноси за първа и въззивна инстанции, съгласно представени списъци по чл.80 от ГПК пред двете инстанции.

В срока по чл.263 ал.1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от ищеца по делото ХР. ХР. ХР., чрез пълномощника му адв.Т. от МАК, с който оспорва въззивната жалба и моли да бъде отхвърлена изцяло като неоснователна и необоснована, а обжалваното съдебно решение потвърдено изцяло, като правилно и законосъобразно, по съображения, изложени в отговора. С писмения отговор на жалбата претендира направените във въззивното производство съдебни разноси.

С Решение №97/17.06.2021г., постановено по гр. д.№2062/2020г. по описа на ВКС, IV гр. о., по реда на чл.290 ГПК, е отменено постановеното въззивно решение №242/21.04.2020г., постановено при първоначалното разглеждане на въззивната жалба по В.гр.д.№1014/2019г. по описа на ОС – В.Т., и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния окръжен съд в гр.В.Т., като са дадени от ВКС гр.София задължителни за въззивния съд указания за изслушване при повторното разглеждане на делото от въззивния съд на комплексна електротехническа и софтуерна експертиза /КЕлСофЕ/, които са изпълнени от въззивния съд.

В СЗ при повторното разглеждане на делото пред въззивния съд въззивникът "Е-ПП" АД, чрез адв.М. от ВТАК, редовно преупълномощена, поддържа въззивната жалба и моли да бъде уважена на основанията, развити в нея и поддържани в хода на цялото производство. Претендира всички сторени в производството съдебни разноси, съгласно представен списък по чл.80 ГПК за разноските в първоинстанционното, въззивното, касационното производство и при повторното разглеждане на делото от въззивния съд. Релевира възражение по чл.78 ал.5 ГПК за прекомерност на заплатеното от въззиваемата страна адвокатско възнаграждение.

В СЗ при повторното разглеждане на делото пред въззивния съд въззиваемата страна ХР. ХР. ХР., чрез пълномощника му адв.Т. - МАК, оспорва въззивната жалба и моли да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказа. Претендира разноси за въззивното, касационното производство и направените при повторното разглеждане на делото от въззивния съд, съгласно представен списък по чл.80 ГПК. Релевира възражение по чл.78

ал.5 ГПК за прекомерност на заплатеното от въззивника адвокатско възнаграждение.

Великотърновски окръжен съд, при повторно разглеждане на делото по реда на чл.294 ал.1 ГПК, като съобрази становищата на страните и развитите от тях доводи, и след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

При извършената проверка по реда на чл.269 изр.1 от ГПК въззивният съд констатира, че обжалваното първоинстанционно съдебно решение е валидно и допустимо.

При проверка за неговата правилност по реда на чл.269 изр.2 от ГПК въззивният съд счита, че подадената въззивна жалба, разгледана по същество, е неоснователна и недоказана, а обжалваното първоинстанционно съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Предмет на разглеждане по делото пред Районен съд – В.Т. е предявен от ХР. ХР. ХР. против "Е-ПП" АД гр.В. отрицателен установителен иск с правно основание чл.124 ал.1 от ГПК за недължимост на исковата сума в размер на 7 032,71 лв., начислена по партида с кл. № .., за аб.№.. за недоставена и непотребена ел. енергия на адрес: гр.В.Т., пл."П." № ...

Ответникът – жалбоподател с подадения в срока по чл.131 ал.1 ГПК писмен отговор е оспорил изцяло предявеният отрицателен установителен иск като неоснователен и недоказан, с довод, че ищецът дължи заплащане на исковата сума от 7 032,71лв., представляваща стойност на ползвана и незаплатена от него ел. енергия за исковия период от 14.02.2018г. до 13.02.2019г., съгласно фактура №0278590951/22.03.2019г. Изложил е твърдения, че коригираното количество ел. енергия представлява реално потребена на процесния адрес ел. енергия, натрупана в невидим при редовното отчитане на електромера регистър, измерена с годно средство за търговско измерване за процесния период, който период на корекция е в рамките на една година, считано от датата на констатиране на неточното отчитане на потребената от абоната ел. енергия. Посочил е, че правното основание за начисляване на сумата по процесната фактура е съществуващото между страните облигационно отношение по продажба на ел. енергия, по което, съгласно чл.183 и сл. от ЗЗД, вр. чл.327 ТЗ, купувачът е длъжен да плати цената на получената от него вещ /на ел. енергия, като движима вещ/.

Правно релевантните за спора факти, изводими от събрания по делото доказателствен материал, са следните:

Между страните по делото не е спорен факта, че, вкл. и през исковия период, са в облигационно правоотношение по продажба на ел. енергия при ОУ за процесното място на доставка в гр.В.Т., пл."П." № .., по което ответникът е доставчик на ел. енергия, а ищецът – потребител, по кл.№ .., за аб.№...

На 13.02.2019г. е извършена от служители а „ЕРП Север“ АД техническа проверка на място на СТИ, измерващ ел. енергията на процесното място на доставка, резултатите от която са обективирани в КП №., съставен в отсъствие на клиента, като КП е подписан от представители на оператора на мрежата и от двама свидетели, които не са негови служители.

Видно от КП №., констатирано е наличие на показания в скрит регистър на електромера, а именно в тарифа Т 3 – 036381, СТИ е демонтирано и предадено в БИМ за експертиза, монтирано е ново СТИ.

При извършена метрологична експертиза на средство за измерване, чиито резултати са обективирани в КП №., е констатирано отсъствие на механични дефекти на кутията, на клемите, на клемния блок на електромера, наличие на необходимите обозначения на табелката на електромера. Видно от КП №. за метрологична експертиза на СТИ, при проведената проверка на точността на електромера, в т.ч. при проверка на показващото устройство, извършена на тарифа Т2 – дневна, електромерът работи в класа си на точност. Съгласно констатациите в т.5 от КП №. за метрологична експертиза на СТИ, при софтуерно четене е установена външна намеса в тарифната схема на електромера, наличие на преминала енергия на тарифа Т 3- 036381,9 кВтч., която не е визуализирана на дисплея. В БИМ е направено заключение, че електромерът съответства на метрологични характеристики и отговаря на изискванията за точност при измерването на ел. енергия, както и че електромерът не съответства на технически характеристики.

Въз основа на изготвено от „ЕРП Север“ АД Становище за начисление на ел. енергия от 20.03.2019г. на база КП №. и извършена техническа проверка на СТИ, е начислено на ищеца за процесното място на доставка допълнително общо количество ел. енергия в размер на 36381 кВтч. за период от 14.02.2018г. до 13.02.2019г., като корекцията е извършена на основание софтуерен прочит на паметта на СТИ, при който е установено точното количество неотчетена ел. енергия, въз основа на което ответникът е издал процесната корекционна фактура №0278590951/22.03.2019г., с която е начислил на ищеца исковата сума от 7 032,71лв. като стойност на служебно начислени му 36 381 кВтч. ел. енергия за исковия период от 14.02.2018г. до 13.02.2019г.

Видно от КП №., процесният СТИ е монтиран на процесния адрес на доставка на 02.12.2015г. като нов, с нулеви показания по активните нощна, дневна тарифи, като не е вписано при какви показания в скритата тарифа Т-3 е монтиран на адреса на ищеца.

В първоинстанционното производство са събрани гласни доказателства чрез разпита на двама свидетели – св.С.К., /свидетел по КП №./ и св.А.Д. /служител в „ЕРП Север“ АД и съставил КП №./.

Св.К. установява, че когато пристигнала СТИ, който се намира на стената на механа „Хаджи Минчо“ в гр.В.Т. – отвън на улицата, вече бил сменен, тя само се подписала като свидетел за смяната, подмененият СТИ не ѝ бил показан, както и никакви данни, не ѝ било обяснена причината за подмяна на СТИ.

Свидетелят А.Д. установява, че след прочит на СТИ чрез оптична глава и лаптоп се оказало, че в регистър, който не се визуализира на дисплея, има отчетена енергия, че на свидетелите на са обяснявали нищо, че другия свидетел по КП живее на адреса, но не е сменял партидата, затова не е посочен като клиент.

В първоинстанционното производство е изслушана СТЕ, като, видно от писменото заключение на ВЛ инж.М., процесният СТИ е произведен през 2015г., с вид на измерване – монофазно, двойнотарифно; след извършване от ВЛ на софтуерен прочит на паметта на СТИ е установено наличие на показания по тарифа Т3 – допълнителна, ненастроена за отчет – 36 381,9. ВЛ по СТЕ инж.М. заключава, че СТИ не е Смарт тип и софтуерно не притежава възможност /технологично така е произведен/ за извличане на информация за т.н. „товарен график“, поради което не може да се установи причината за регистрирани показания в тарифа Т3, като при софтуерно четене може да се извлече информация само за текущото състояние на СТИ. Видно от изслушаната пред РС СТЕ, доколкото СТИ не разполага с технологична възможност за извличане на т.н. „товарен график“, не може да се установи точния ден и час, от който са регистрирани показания в тарифа Т3.

При настоящото повторно разглеждане на делото пред въззивния съд, е изслушана комплексна ЕлСофЕ, като, видно от писменото заключение на вещите лица инж.Н. и инж.А., оспорено от въззивника, но възприето от съда като пълно, компетентно и обосновано, цифрови показания в тарифи, неизведени на дисплея на СТИ могат да се получат при софтуерна манипулация или техническа неизправност. Вещите лица по КЕлСофЕ заключават, че в случая няма данни за неправомерна софтуерна намеса и наличието на показанията в регистъра на тарифа 3, който не е визуализиран на дисплея на електромера, и за който няма зададен график, се дължи на техническа неизправност, поради което електромера не може да се използва като средство за търговско измерване.

Видно от КЕлСофЕ, няма технически данни и изследвания, които да сочат промяна в тарифната схема. Според КЕлСофЕ, при софтуерно прочитане на паметта на процесния СТИ няма данни за това, кога и по какъв начин е възникнало показанието в невизуализирания регистър на тарифа 3. Вещите лица по КЕлСофЕ заключават, че в паметта на електромера няма записани събития за въздействие върху софтуера или хардуера на електромера. Тарифната схема на СТИ съответства на тарифните зони, определени с Решение №Ц-002/29.03.2002г. на ДКЕВР. Тарифната схема е зададена при производството на електромера- фабричната параметризация. Видно от КЕлСофЕ, софтуера не е настроен да записва електроенергия в скрития регистър Т3 и показанията в регистър Т3 не представляват реално преминала и измерена от СТИ електроенергия. Вещите лица по КЕлСофЕ са категорични, че няма технически данни и изследвания, които да сочат промяна в тарифната схема и в случая няма данни за неправомерна софтуерна намеса, начисленото количество ел. енергия е на база наличието на показания в невизуализиран регистър Т3 на технически неизправно средство за търговско измерване.

Видно от КЕлСофЕ, технически не е възможно да се определи какво количество ел. енергия е потребено по време на различните ценови периоди, както и по време на

различните тарифни зони, т.е. не може да се остояности. Видно от КЕлСофЕ, изчисленията са направени на база равно дневно разпределение на показанието в регистър 3 /36381/ през целия период от 365 дни /от 14.02.2018г. до 13.02.2019г./, период от една година назад, считано от датата на демонтажа на електромера - 13.02.2019г., като остояносттаването е изчислено на база действащите цени /без ДДС/ на ел. енергия за този период, определени в съответните решения на ДКЕВР и обща стойност на показанието в регистър 3 е 5860,59лв. без ДДС и 7032,71 лв. с ДДС.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният отрицателен установителен иск с правно основание чл.124 ал.1 от ГПК за недължимост на парично вземане в размер на исковата сума, предмет на делото, е процесуално допустим, доколкото е налице правен интерес у ищеца от предявяването му.

Разгледан по същество отрицателният установителен иск по чл.124 ал.1 от ГПК за недължимост на исковата сума е изцяло основателен и доказан, поради което следва да бъде уважен.

С оглед правната природа на предявеният отрицателен установителен иск по чл.124 ал.1 ГПК за недължимост на парично вземане, в тежест на ответника /въззивник/ е да докаже съществуването на оспореното му от ищеца парично вземане по основание и по размер, респ. в тежест на ищеца е да докаже възраженията си за несъществуване на вземането. В тази връзка и по повод твърденията на ответника в хода на процеса, в тежест на последния е да установи наличието на облигационно правоотношение между страните през исковия период по продажба на ел. енергия за процесното място на доставка в гр.В.Т., пл."П." № .., както и че отчетените цифрови показания в скритата, ненастроена за отчет тарифа Т3 на процесния електромер от 36 381 кВтч., вследствие на осъществена външна намеса в тарифната схема на електромера, съставляват доставена от ответника и реално потребена от ищеца ел. енергия в рамките на исковия период – 14.02.2018г. – 13.02.2019г., каквото пълно и главно доказване не е проведено от ответника /въззивник/, вкл. и при повторното разглеждане на делото пред въззивния съд, поради което предявеният отрицателен установителен иск по чл.124 ал.1 ГПК за недължимост на исковата сума от 7032,71лв. се явява основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен изцяло.

По делото не е спорен факта, който и се установява от събраните писмени доказателства, че между страните, вкл. и през исковия период 14.02.2018г. – 13.02.2019г., е налице облигационно правоотношение по продажба на ел. енергия при ОУ за процесното място на доставка с кл.№ .., за аб.№.., по което ответникът е доставчик на ел. енергия, а и ищецът е „потребител на енергийни услуги“ по смисъла на § 1 т.41 б.„а“ от ДР на ЗЕ.

Безспорно се установява и извършването на 13.02.2019г. от служители на „Електроразпределение Север“ АД гр.В. на техническа проверка на място на СТИ, измерващ ел. енергията на процесното място на доставка, чиито констатации са обективирани в КП №.. Техническата проверка на процесния СТИ е извършена на 13.02.2019г., т.е. след отмяна

на ПИКЕЕ от 2013г. с решения на ВАС, постановени по адм. дела с №2385/2016г., в сила от 14.02.2017г. и №3879/2017г., в сила от 23.11.2018г./, отменени изцяло, считано от 23.11.2018г., и преди приемане на действащите ПИКЕЕ /обн., ДВ, бр.35/30.04.2019г., в сила от 04.05.2019г./, предвид което преценката за редовност на КП №.. следва да е съобразно чл.61 от ОУ от 2007г. на „Енерго – Про Мрежи“ АД, като в случая, доколкото ползвателят – ищец не е присъствал на проверката, КП №.. при спазване на чл.61 ал.1 и ал.2 от ОУ от 2007г. на „Енерго – Про Мрежи“ АД е подписан от представител на „ЕРП Север“ АД и от един свидетел /дори от двама/, който не е служител на оператора.

Липсата на приети и действащи към датата на извършване на техническа проверка на СТИ /13.02.2019г./ правила по чл.83 ал.1 т.6 от ЗЕ за измерване на количеството ел. енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, вкл. и реда и начините за преизчисляване на количеството ел. енергия при установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена ел. енергия или за която има измерени показания в невизуализиран регистър на СТИ, не означава, че доставчикът на ел. енергия не може да се ползва от корекционната процедура, за която към датата на проверката на СТИ е липсвал нормативен ред за установяване на условия за нея и за начина на извършване на проверка на СТИ, тъй като правно основание за доставчика да търси в подобни случаи, какъвто е и настоящият, заплащане на цена за количество потребена ел. енергия, записано като показания в невизуализиран на дисплея регистър, е разпоредбата на чл.183 ал.1 ЗЗД при доказан факт на реалното потребление за определен период от време, каквото основание по чл.183 ал.1 ЗЗД е и поддържаното от ответника /въззивник/ правно основание за дължимост на исковата сума в хода на процеса. Съгласно трайната практика на ВКС, на която се е позовавал и въззивникът, дори и да е налице непълнота в тези разпоредби, тя следва да бъде запълнена при прилагане на правилото на чл.183 от ЗЗД и на общия принцип за недопускане на неоснователно обогатяване. Съдебната процедура по реда на ГПК гарантира равни права на страните при спорове за грешно отчитане на изразходваната електроенергия и тези гаранции са достатъчни, за да защитят добросъвестните потребители. Ето защо гражданските съдилища не могат да се позовават на липсата на предварителни процедури за защита на потребителите, за да отхвърлят исковите за заплащане на реално потребената електрическа енергия, а са длъжни да се произнесат по съществото на спора въз основа на събраните по делото доказателства. /Така Решение №124/18.06.2019г. по гр. д.№2991/2018г. на ВКС, III отд. на ГК/. Според общата норма на чл.183 ЗЗД, когато е доставено определено количество енергия, но поради допуснатата грешка е отчетена енергия в по - малък размер и съответно е заплатена по - малка цена от реално дължимата, купувачът дължи доплащане на разликата. Този извод следва от общото правило, че купувачът по договор за продажба дължи заплащане на цената на доставената стока, и от общия правен принцип за недопускане на неоснователно обогатяване.

В процесният случай, противно на оплакванията във въззивната жалба, по делото не е доказано от ответника /въззивник/ пълно и главно извършването на външна намеса в тарифната схема на електромера, която да е довела до натрупване на показания доставена от

доставчика и реално потребена от ищеца ел. енергия в размер на 36 381,9 кВтч. Този извод следва безусловно от изслушаната в настоящото производство по чл.294 ал.1 ГПК комплексна ЕлСофЕ, като вещите лица, след извършено софтуерно прочитане на паметта на процесния СТИ са категорични, че в паметта му няма записани събития за въздействие върху софтуера или хардуера на електромера и наличието на показанията в регистъра на тарифа Т3, който не е визуализиран на дисплея на електромера и за който няма зададен график, се дължи на техническа неизправност, поради което електромера не може да се използва като СТИ.

Видно от писменото заключение на вещите лица по КЕлСофЕ, няма технически данни и изследвания, които са сочат промяна в тарифната схема. Прочетените параметри „тарифна схема“, „седмичен график“ и „часови график“ отговарят на фабричната параметризация, която е направена при производството на електромера. Няма зададени графици за работа на електромера по тарифа Т3, т.е. софтуера на електромера не е настроен да записва в скрития регистър Т3 и показанията в регистър Т3 не представляват реално преминала и измерена от СТИ електроенергия. Разпитани в СЗ пред въззивния съд вещите лица по КЕлСофЕ са категорични, че при прочитането на електромера, няма никакви данни за допълнително софтуерно въздействие върху СТИ. Действително, видно от КЕлСофЕ, цифрови показания в тарифи, неизведени на дисплея на СТИ, могат да се получат при софтуерна манипулация или техническа неизправност – повреда на елементи в СТИ, токов удар, внезапно възникнало пренапрежение, преходни процеси при комутации в мрежата, атмосферни влияния /прегриване/, софтуерен „бъг“, влияние на енергийно поле и др. Обстоятелството, че освен софтуерния прочит на СТИ, вещите лица от КЕлСофЕ не са извършили други изследвания за технически произход на цифровите показания в скрития регистър Т3, съобразно заявеното от тях в СЗ, тъй като няма как и е невъзможно да се установят описаните в заключението причини и съответно последствията чрез познатите технически методи, не компрометира извода на вещите лица, че в случая не е налице промяна в тарифната схема, при категоричната установеност и липса на технически данни и изследвания, отново според КЕлСофЕ, които да сочат на такава промяна в тарифната схема. Дори и, според първоначалната СТЕ, изслушана пред РС, датата на последната параметризация, според извлечената информация при софтуерния прочит на СТИ на фиг.2 от СТЕ, да е 06.12.2015г., т.е. 4 дни след монтажа на процесния СТИ на адреса на ищеца, то отново не е разколебан изводът на вещите лица по КЕлСофЕ, че няма технически данни и изследвания, които да сочат промяна в тарифната схема, тъй като, видно от КЕлСофЕ, прочетените параметри „тарифна схема“, „седмичен график“ и „часови график“ отговарят на фабричната параметризация и няма зададени графици за работа на електромера по тарифа Т3, т.е. софтуера на електромера не е настроен да записва в скрития регистър Т3, което потвърждава извода на вещите лица за недоказано софтуерно въздействие върху СТИ, при което да не е отчетена при електроразпределителното дружество част от действително потребената ел. енергия, следователно не е налице основание за ангажиране отговорността на потребителя - ищец по чл.183 ЗЗД.

Твърденият от ответника факт на установена в случая външна намеса в тарифната схема на електромера не е установен и от КП №.. от метрологична експертиза на средство за измерване, доколкото същият в тази си част по т.5, доколкото не обективира извършени пред органа по метрологична експертиза действия по такава твърдяна външна намеса в тарифната схема на електромера, няма качеството на официален свидетелстващ документ по смисъла на чл.179 ал.1 ГПК, като в тази си част констатациите не са обосновани на база извършено изследване на електромера за установяване на причината за наличието на показания в регистър Т3, механизма, времето на възникване на тези показания, в която насока е и КЕлСофЕ.

На следващо място, безспорно установен по делото от събраните писмени доказателства и изслушани в първоинстанционното и в настоящото производство – съответно СТЕ и КЕлСофЕ, е записът цифрови показания от 36 381,9 в допълнителната, ненастроена за отчет тарифа Т3 на процесния СТИ. По делото обаче, противно на твърденията на въззивника, липсват каквито и да било доказателства тези цифрови показания по скритата, невизуализирана на дисплея на СТИ тарифа Т3 да съставляват доставена от ответника на ищеца и реално потребена от ищеца ел. енергия и то именно в рамките на исковия период – от 14.02.2018г. до 13.02.2019г., поради което и вземането на ответника против ищеца за исковата сума не е доказано по основание, като неустановеността на иска по основание изключва приложимост и на чл.162 ГПК, и предявеният отрицателен установителен иск по чл.124 ал.1 ГПК за недължимост на исковата сума от 7032,71лв. се явява основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен изцяло.

Видно от писменото заключение на вещите лица по КЕлСофЕ, според данните по делото и проведеното от експертизата изследване, наличните цифрови показания по тарифа Т3 не представляват реално доставена, преминала и измерена от СТИ ел. енергия, поради което и ищецът не дължи нейното заплащане на ответника в размер на исковата сума за недоставена му ел. енергия като движима вещ, което обуславя изцяло уважаване на отрицателният установителен иск за нейната недължимост.

Вещите лица по КЕлСофЕ са категорични, че коригираното количество ел. енергия от 36 381 кВтч., с което е завишено потреблението на абоната – ищец с процесната корекционна фактура, е на база наличието на показания в невизуализиран регистър Т3 на технически неизправен електромер, който не може да се използва като годно средство за търговско измерване. В подкрепа на извода, че коригираното количество ел. енергия, съгласно процесната корекционна фактура, не съставлява доставена от ответника и реално потребена от ищеца ел. енергия и то именно през исковия период, е и писменото заключение на ВЛ по изслушаната в първоинстанционното производство СТЕ, според което, доколкото процесният СТИ не е Смарт тип и софтуерно не притежава възможност за извличане на „товарен график“, не може да се установи причината за регистрирани показания в тарифа Т3, т.е не е установено те да съставляват доставена от ответника на ищеца и реално потребена от последния ел. енергия, като при софтуерния прочит на СТИ се извлича информация само

за текущото му състояние. Видно от СТЕ, изслушана пред първоинстанционният съд, не може да се установи точния ден и час, от който са регистрирани цифрови показания в тарифа Т3, т.е., освен, че не е доказано коригираното количество ел. енергия да съставлява реално доставена и потребена от ищеца ел. енергия, не е доказано и това да е осъществено именно в рамките на исковия период, като, видно и от КЕлСофЕ, технически не е възможно да се определи какво количество ел. енергия е потребено по време на различните ценови периоди, както и по време на различните тарифни зони, т.е. не може да се установи, т.е. вземането е недоказано и по размер.

В БИМ при метрологичната проверка на СТИ е извършено изследване само по тарифа Т-2 – дневна, но не е изследвано дали СТИ натрупва показания по процесната скрита, невизуализирана на дисплея на електромера тарифа Т3, респ. липсват такива доказателства, досежно исковия период, следователно поддържаното от ответника основание за дължимост на исковата сума като цена за реално потребена от ищеца ел.енергия през исковия период е недоказано, предвид което предявеният отрицателен установителен иск по чл.124 ал.1 от ГПК се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен изцяло.

Процесният СТИ е монтиран на адреса на доставка на ищеца на 02.12.2015г., т.е. преди повече от 2г. и 2м. от началото на исковия период, и макар и да е монтиран на адреса на ищеца като нов /произведен е през 2015г./, с нулеви показания по активните нощна и дневна тарифи, видно от КП №.. за монтаж на СТИ, не се установява при какви показания по скритата тарифа Т.3 е монтиран, следователно по делото не е доказано, че служебно начислените на ищеца 36 381 кВтч. съставляват реално доставена му от ответника и потребена от Х. ел. енергия и то именно в рамките на исковия период, за който се претендира да е доставена и потребена. За да се приеме, че служебно начислените от ответника на ищеца 36 381 кВтч. съставляват доставена на ищеца и реално потребена от него ел. енергия следва да съществуват данни по кой регистър е преминала, кога е преминала твърдяната ел. енергия като време, както и в кои часови зони на денонощието и по коя тарифа, каквито доказателства по делото категорично не са събрани.

Разпоредбата на чл.662 ал.5 от „Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол“, приета с ПМС №239/24.10.2003г., съгласно която показанието на натрупаната по време на употреба обща ел. енергия трябва да е невъзможно да се промени, и факта, че СТИ е метрологично годно към датата на техн. му проверка и през исковия период, не променят извода за недоказаност по делото, че служебно начислените на ищеца 36 381 кВтч. съставляват доставена му от ответника и реално потребена от ищеца ел. енергия и то точно в рамките на исковия период, предвид липсата на доказателства, че при режим на работа СТИ, вкл. и през исковия период/ трупа показания в регистъра по скритата, невизуализирана на дисплея на електромера тарифа Т.3, при съобразяване и че, според КЕлСофЕ, процесното СТИ е технически неизправно. При метрологичната експертиза СТИ работи в класа си на точност.

Липсата на техническа възможност да се определи реално консумираното количество

ел. енергия през различните времеви периоди в рамките на исковия период, води след себе си и до невъзможност правилно да се установи допълнително начисленото количество ел. енергия.

Следователно, по делото не е доказано от ответника пълно и главно, че служебно начислените на ищеца 36 381 кВтч. съставляват доставена от ответника и реално потребена от ищеца ел. енергия в рамките на исковия период, предвид което въззивният съд приема за недоказано в случая както основаниято, така и размера на вземането, което ответникът /въззивник/ поддържа, че има спрямо потребителя - ищец, поради което предявеният отрицателен установителен иск по чл.124 ал.1 от ГПК за недължимост на исковата сума в размер на 7032,71лв., начислена с процесната фактура, следва да бъде уважен изцяло.

До идентичен краен правен резултат на уважаване на отрицателния установителен иск е достигнал и първоинстанционният съд, поради което обжалваното първоинстанционно решение се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено, вкл. и в частта за разноските за първа инстанция, респ. въззивната жалба отхвърлена изцяло, като неоснователна.

По разноските:

На основание чл.294 ал.2 ГПК, при повторното разглеждане на делото съдът се произнася и по разноските за водене на делото във Върховния касационен съд.

При този изход на спора претенцията на въззивника за присъждане на съдебни разноски по делото за първа, въззивна инстанции, касационно производство и в настоящото производство по повторно разглеждане на делото от въззивния съд, се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена, с оглед което и съдът не следва да се произнася по възражението на въззиваемата страна по чл.78 ал.5 от ГПК за прекомерност на заплатено от въззивника адвокатско възнаграждение за един адвокат в настоящото производство.

Изходът на спора обосновава основателност на претенцията на въззиваемата страна за присъждане на направените съдебни разноски за първоинстанционното /присъдени с обжалваното решение/, и в размер на заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат за въззивното производство, касационното производство /разпределени съобразно изхода по настоящото дело/ и за настоящото производство по повторно разглеждане на делото. Релевираното в срок възражение от въззивника по чл.78 ал.5 от ГПК за прекомерност на заплатеното от въззиваемата страна адв. възнаграждение за един адвокат в размер на 1800лв. за първоначалното разглеждане на делото пред въззивния съд по В.гр.д. №1014/2019г. по описа на ВТОС, и в размер на 800лв. за настоящото повторно разглеждане на делото от въззивния съд, е основателно, доколкото заплатеното адв. възнаграждение в тези производства е прекомерно, съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото, тъй като се касае до правен спор, по който е формирана съдебна практика, поради което възражението по чл.78 ал.5 от ГПК следва да бъде уважено, като съдът редуцира адвокатското възнаграждение, заплатено от въззиваемата страна при първоначалното и при повторното разглеждане на делото пред въззивния съд, до минималният му размер от по

681,64лв. за всяко от тези производства, предвиден в чл.7 ал.2 т.3 от „Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения“ в редакцията ѝ към релевантните за това дати на сключване от въззиваемата страна на договори за правна защита и съдействие съответно от 11.11.2019г. по В.гр.д. №1014/2019г. ВТОС и от 19.02.2021г. по настоящото В.гр. д.№500/2021г. на ВТОС.

В производството по реда на чл.290 ГПК пред ВКС въззиваемата страна /ищец/ е направила съдебни разноски за заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 1000лв., от насрещната страна не е направено в срок възражение по чл.78 ал.5 ГПК, и в този размер разноските следва да бъдат присъдени.

В обобщение, в полза на въззиваемата страна в процеса следва да бъдат присъдени направени съдебни разноски за заплатено адв. възнаграждение, както следва: 681,64лв. по В.гр.д.№1014/2019г. на ВТОС, 1000лв. по Гр. д.№2062/2020г. по описа на ВКС, и в размер на 681,64лв. в настоящото производство по повторно разглеждане на делото.

Водим от горното и на основание чл.271 ал.1 пр.1 от ГПК, Великотърновският окръжен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №1216/09.10.2019г. на Районен съд – В.Т., постановено по **Гр.д.№1246/2019г.** по описа на РС – В.Т..

ОСЪЖДА "Е-ПП" АД със седалище и адрес на управление гр.В. 9009, район Владислав Варненчик, Варна Тауърс – Г, бул.В.В. 258, с ЕИК..., **ДА ЗАПЛАТИ** на **ХР. ХР. ХР.**, с ЕГН *****, от гр.В.Т., пл."П." № ..

- сума в размер на **681,64 лв.** / шестотин осемдесет и един лева и шейсет и четири стотинки/, представляваща направени съдебни разноски при първоначално разглеждане на делото пред въззивния съд по В.гр.д.№1014/2019г. по описа на ВТОС;
- сума в размер на **1000 лв.** / хиляда лева/, представляваща направени съдебни разноски в производството по разглеждане на касационната жалба по Гр.д.№2062/2020г. по описа на ВКС;
- сума в размер на **681,64 лв.** /шестотин осемдесет и един лева и шейсет и четири стотинки/, представляваща направени съдебни разноски в настоящото производство по повторно разглеждане на делото пред въззивния съд;

Решението подлежи на касационно обжалване от страните в едномесечен срок от връчването му, при наличие на предпоставките по чл.280 ал.1 ГПК, пред Върховния касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____